

עין משפט
נר מצוה
מג:

כִּי אִם מִי פָּדִיָה מֵהֶלֶס
שָׂכַת הִלְכָה וּפָדִי
הִלְכָה כִּי פָתָה לְאֹחַי קָה
קוֹשִׁיִם לְיִיִּם סִימָן שִׁיל
סַעֲדָה וְ:
כִּי בִּג מִי שֶׁסָּפְדוּ הִלְכָה
כֵּן וְכֵן מִי שֶׁסָּפְדוּ לְיִיִּם

תום' י'שנים

[illegible]

דביע חגאל

[illegible]

כירה פרק שלישי שבת

דחשיב ע״הו. וא״ת וואס אסור לרדוטס דעמיאס דסוף פרק
המנועס (ועקן ע. 16) וסע: הרודה חלות דעס דשונג מיין
דחשעמאס דעבר ר״א ולרעכען שטות מ״סא אינאס וואו דער שאינו מיטל
ו״ל דמ״ר דלרדוטס ומומחוט עס דבורט איז נמי רגילות ש״ס דעס
ע. 16 פ״ג חלות ווארטס איז צ״ר דעיי:

דאיכא דבש בימות הגשמים דליכא דבש
ממאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן
שתי חלות והא מוקצות נינהו דחשיב עלייהו
הא לא חשיב עלייהו מאי אסור אי הכי הא
דתינו ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני
בבדידה בר"א כשחשיב עליהן אבל לא חישב
עליהן אסור הא קמ"ל אע"פ שחשיב לית
ויבלבד שלא יתכוין לצוד מני א' ר"ש (א) לית
ל"ל מוקצה אי ר' יהודה כי לא מתכוין מאי הוי
הא דבר שאין מתכוין אסור לעולם ר' יהודה
ממאי ובלבד שלא יתכוין לצוד שלא יעשנה
במצודה דלישבוך להו רווחא כי היכי דלא

ליתצדו ממיא רב אשי אמר מי קתני בימות
ההחמה ובימות הגשמים בחמה מפני החמה
ובגשמים מפני הגשמים קתני ביומי ניסן
וביומי תשרי דאיכא חמה (ואיכא צינה) ואיכא
גשמים ואיכא רבש אמר להו בר ששת פוקין
ואמרו ליה ר' יצחק כבר תרגמא בר הונא
לשמעתיה בבבל דא"ר הונא עושין מחיצה
למית בשביל חי ואין עושין מחיצה למית
בשביל מת מאי היא דא"ר שמואל בר יהודה
יכולנא תנא שילא מרי *מת המוטל בחמה באים
ושני בני אדם ויושבין בצדו הם להם מלמטה
וזה מביא מטה ויושב עליה וזה מביא מטה
ויושב עליה הם להם מלמעלה מביאים
ומחיצתא ופורסין עליהן זה וזקק מטרון וגשמו
והולך לו וזה וזקק מטרון וגשמו והולך לו
ונמצאת מחיצה עשויה מאליה איתמר מת
המוטל בחמה רב יהודה אמר שמואל *הופכו
ממטה למטה רב חנינא בר שלמאי משמיה
דרב אמר *מניח עליו כבר או תינוק ומטללו
היכא דאיכא כבר או תינוק כולי עלמא לא
פליגי דשרי *כי פליגי דלית ליה מ"ס *טלטול
מפני הצד שמיה טלטול ומ"ס לא שמיה טלטול
לימא כתינאי *אין מצילין את המת מפני
הדליקה אמר ר' יהודה בן לקיש שמעתי

שמצילין את המת מפני הדליקה היכי דמי אי
קמא אי דליכא מ"ט דר' יהודה בן לקיש אלא
סבר מלמול מן הצד שמיה מלמול ומ"ס לא ש
הצד שמיה מלמול והיינו מעמא דר' יהודה בן לק

אבל ממטה למעלה אסור משום אהל כדאמר' בהמציא
ועלה אסור וכן ציעתא וכן קידרה וכן חציא ופוריא דר'
אזיל וז' כיוון צוריה ושייר בה טפח לתמר פסיוה מוסר'
התחתונה היו כבר עשויות ואם היה פורח עליהן ה'
אלה לדבר הטיול"ס מהם שהיה מותר למחר לא חשיב'
לעיל: זה זרק"ט שבת. מימיה לר"י דרבה לא שרי א'
היה מדין שלא תפול ההמה על המה ועל האזולין והם י'
עב"ל מ"מ (אין) טיול הכלי בשביל מה ויש לומר דהתם
עב"ל מהם: ונשכחם ויחזק"ל. ואין כריך לישאר דהם
הם ששועה בשביל מי: רב"ע ב"ב מהם היצד ששה'
אל כבר ותיקע ואין לו אלא מטה אחת וטעם דרבי יהודה'
שה לר"י דרבי' של הכלים (תקען אקד). פסוק דר חמון כר'
זבזקס פ"י חולין (קס אקס) אמרי' בי דר טלטול מן כר'
ז' (ב"מ ב"ב) וצפרה ביה כור (ב"ב ב"ב) מצרין מילתיה'

[illegible]

כבר תירגמ' רב הונא אשכחתיך.
 פירקן בתרא (דף קד:)
 משמע דאית ליה נמי כלה הונא
 דאסור לגטול כלי מהיכנו דפריך
 מילתיה דקאמר התם כלי הונא
 היתה בהמנו טעונה רבי וכו' ו
 מביא כריס וכספא ומניח תחתיה
 וקאמ' קמטול כלי מהיכנו ומשני בשליפי
 וכו' וא"ת אכתי תקשה ליה התם
 הדיא רב הונא סבר הכא דלין כלי
 ניטול אלף לדבר היטל ו"ל דמיי' **ה**
 תריך למקומו ואי"ת נמי פריך ליה
 התם מהיכא דהיתה בהמנו טעונה
 טעול ועשית ליהנא דמיי' כיון
 תריך למקומו ו"ל דהוה מני לשני
 פריך דמי' הוה מני לשני בשליפי
 וברבי ור"י מתוך דאסור דלין
 כלי ניטול אלף לדבר היטל שרי
 (היכא דאליכא הפקד מרובה וכן
 משמע דקאמר התם מהו דתמא
 כי היכי דלהפקד מרובה חששו כו'
 משמע חששו והיכוי לטעול אף
 לדבר שאינו ניטול דמה חששו להחזיר
 אם לא הוה האסור:

הם רחם מלפניה. תימה בלא
שום חוס מאי איסור איכא
שביחו כל אחד מטה ליב עליה
ותו אחמי מייתי ברשא מטה והדר
ומחללה ימיתו עד שיחס להם גם
מחללה ויביאו ממות ומחללות יחד
וגררר דלחמור רבנן למיעבד היכר
שאר לזון חי כל כמה דליפסר
למיעבד **והיחיד** **והיחיד**

וְיוֹקָם בִּו'. דּוֹקָא בְּהִיב' כְּמוֹ שֶׁפִּי' יִרְיֵה
מִלְחָמָה מִלְחָמָה לְמַטֵּה שָׂרֵי מִלְחָמָה
וְגַבִּי דִּיבִיר דְּרֵךְ הַיּוֹא אֲחָא לְקִימֵי דְּ
בְּנָלָא שְׂרִי אֲסוּר לֵיטֵי מִשּׁוֹם מִסְחָמֵי
הַיּוֹא הַיּוֹא אִיטֵי אִיטֵי הַכָּא דִּלֵּין כְּלֵי יָ
מִשּׁוֹם הַפֶּסֶד מִרְזוּה שָׂרֵי כִדְפִיחֵי
הַיּוֹא. (סֵס) מִינֵי וּזְקָא אֵת הַמַּטֵּה פִּרְסֵי
בְּנָלָא וְהָ וְלֵא הָא אֲחָא מִסְחָמֵי אֲחֵלֵי
שְׂמִינֵשׁ שְׂמִינֵשׁ בְּנָלֵי ח' אִי מְנֵי שֵׁט אֲחֵלֵי
בְּנָלֵי ח' יוֹן דְּבִשְׁתֵּי עֲשִׂיָּה הִיא
קִקְחָמֵי דְּכֵ"ע לֹא שְׂמִיָּה טַלְטוּל וְכֵן דְּ
הַלְכָתָא דְּשְׂמִיָּה טַלְטוּל וְכֵן הִיא
דְּרֵךְ אֲדֵרֵי דִּהֲכָא שְׂפֵר שְׂמִיָּה ט
מִרְזוּה מִרְזוּה אֲחֵרֵי יָ כִּדְפִיחֵי
וְכֵן דְּרֵךְ אֲדֵרֵי דִּהֲכָא שְׂפֵר שְׂמִיָּה ט

מסורת הש"ס

(א) וְעָלַל לִי לִקְרֹתָן קִמְצָה.
(ב) וְלִקְרֹתָן קִבְּבָה קִמְצָה.
(ג) מִסֻּסָּה פִי־ד' יִמְצָא פֶה.
(ד) יִמְצָא שֶׁס' (ו) לִקְרֹתָן קִמְצָה.
(ה) מִה־ר' שֶׁנֶּחָס הִנֵּי וְיִלְלָה
מִשְׁמַע דֹּאשׁ־ג' דֹּאשׁ כִּר',
(ז) זֶלֶל דִּשְׁכָּה.

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף דש"י

[illegible]

רַב גִּסְיָא בִּנְיָמִין

אמר ליה לא נצרכה אלא לאותן ב' חלות. מנהג הוא בעת חתיכת הדגש מן הכוורת להגית ב' חלות לעסק הדבורים, והשישכת עיקר דיליה כבבא [בתרא] בפרק המוכר את הספינה וכן הן חלות דגש מניה שתי חלות חיצונות.